

Skjernøyposten

— ORGÅN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 1

VINTEREN 1986

18. ÅRG.

Farvel Theo.

Trist var det budskapet som kom til oss den nest siste dagen i 1985. Theo var ikke lenger blant oss. Et langt og smertefullt sykeleie satte for alltid punktum for et givende og innholdsrikt liv.

Fra min spede barndom husker jeg Theo som et pust fra den store verden, og da spesielt fra den del av verden som ligger på den andre siden av Atlanteren. Som så mange andre av hennes generasjon, ble USA den eneste mulighet til arbeid og inntekt. Og så var det å bryte opp, og legge kursen mot den nye verden. Og selv om Theo stortrivedes i USA, sto alltid røttene godt forankret på Norheim og Dyrstad. Vi er alle glade i våre hjem, men ingen jeg hittil har møtt har hatt en slik evne, entusiasme og varme som når Theo, etter et av sine mange utenlandsopphold, kom hjem til Norheim og Skjernøy, og skulle beskrive hvordan dette føltes.

Hun hadde et nært forhold til sin store slekt, og hun var en flittig og kjær gjest hos svært mange. Et utadvent og åpent sinn ga henne mange venner, hennes temperament, sprudlende vesen og humør og klare stemme kunne sette liv i et hvilket som helst lag.

For få dager siden var jeg på en skogstur, og la løypa om Skanes og Nordmyra. Og det var med vemod jeg vandret over de jordflekkene som var Theo så kjære. Hun hadde stor respekt for det arbeid som er lagt ned av forfedrene, og satte sin ære i å holde jordlappen i hevd.

På sitt sykeleie fikk hun beskjed om at hun hadde mange venner, og de besøkte henne flittig til det siste. Ikke minst må man beundre

hennes nærmeste familie for kjærlig omsorg.

I forvisningen om at hun nå er dradd til det sted hvor hun alltid hadde sin tro forankret, lyser vi fred over hennes minne, og takker for alt hun har betydd for hver enkelt av oss som kjente henne i inn- og utland, og for Skjernøy i sin særdeleshet.

Evert Knutsen

MINNE OM THEO.

- Så er hun ikke lenger iblant oss, Theo. Vi skal ikke flere ganger få høre henne fortelle fra sitt innholdsrike liv, fra hun hadde sitt arbeide i USA eller fra turer hun hadde, både til Israel, Japan og mange andre steder som hun besøkte. Hun kunne den ting å gjøre
- det så levende det hun fortalte at en nesten så det for seg, og syntes vi også hadde vært med. Et stort tomrom er det blitt på gården etter henne. Hun kommer ikke lenger inn til oss som et 'friskt pust' og med sitt lune humør og latter, og det savner vi.

Theo fikk en vond sykdom og måtte på Radiumhospitalet i Oslo, men der var var ikke så meget å gjøre som kunne være til hjelp. Deretter ble hun lagt inn på Mandals Sykehus, så vi kunne gå der og besøke henne så lenge hun levde. Vi hadde nok tenkt at hun skulle blitt så bra at hun kunne komme hjem til Norheim på Dyrstad, men Gud som styrer våre liv hadde ikke tenkt det slik.

Tålmodig bar hun sykdommen, for hun visste jo at om vårt legemes jordiske hus brytes ned, så har vi en bygning av Gud - evig i himmelen. Det lå hun og lengtet etter å komme hjem til, for i himmelen er det ikke sykdom eller smerte mere.

Avskjedsdagen på kirkegården var en fin vinterdag. Solen skinte og en stille fred hvilte over dem som fulgte henne til graven.

En del av Theos familie og venner samltes deretter på Solborg til en minnestund. I de taler som ble holdt der ble det framholdt at hun hadde levd et rikt liv. Hennes største interesse var nok å være god og å ta seg av sin familie. Men hun tenkte også på flere. Barna hadde hun stor kjærlichkeit til. Så var det misjonen hun tenkte på helt til det siste. Hun ville nemlig ikke ha kranser eller blomster til graven, men heller en gave til misjonen. Slik ble det også ordnet. --- Vi vil så til slutt minnes det fine sangverset som ble sunget ved graven:

"Høyt over stjerners hær, stiger min sjel
Herre, du evig er min lodd og del.
Tung eller lett min gang, alltid det blir min sang
Nærmere deg min Gud, nærmere deg".

Så lyser vi fred over Theos kjære minne.

Torborg Ånensen.

Vi i Skjernøypostens redaksjon vil gjerne få tilføye at Theo var vår første kontakt og medarbeider i USA. Hun gjorde en fantastisk innsats der og sørget for at Skjernøyposten ble kjent blant alle interesserte derover. Vi hadde også gleden av hennes mange beretninger til bladet, fra både nær og fjern, en kontakt hun opprettholdt så lenge hun orket. Dette er vi svært takknemmelige for, og lyser fred over hennes minne.

XXXXXXXXXXXXX

Skjernøyposten

Redaktør: Sigurd Aalvik

Tlf. (043) 68611

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walvick og Norvald
Jenssen.

Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 5425368.

Kontakt i USA:

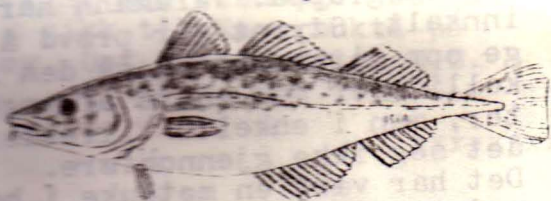
Mrs. Elinor Kristiansen,
853 - 58 st.,

Brooklyn N.Y. 11220.

Abonnementspris pr. år kr. 20.

USA \$ 3.-

litt fiskeprat

Det er minus 5 gr. og nordosten hviner rundt hushjørnene, når dette skrives, i midten av februar. Men det har også vært fine dager iblant, med stille og kaldt vintervær. De få fiskerne som er ute med garna fåt helst småfangster. En må være heldig om en får 100 kg. på 35 garn. På trollgarna er fangstene kanskje 25-30 kg. på natta med torsk. På seiegarna er det helst lyr, torsk, lange og kolje, mens det nesten ikke er sei å få, da den er så små at den går igjenom garna. --- Ellers er "Merceno" av Dyrstad på Lofotfiske, men etter meldingene derfra er fangstene til nå helt elendige. Men innsiget av torsk er kans-

kje sent ute i år, så vi ønsker lykke til videre. Noen av de unge fra øya er også i år med og tråler etter reker på Revet. Og der er det blitt rekordfangster, så en måtte sette kvote for hver uke, da en ikke kan få omsatt alt sammen. Ett av disse fartøyene er fra Søgne og den har fisket for over en million kroner. Så da blir det bra lott på de 3 som er ombord, derav 2 mann her på øya.

Nå skinner sola fra klar himmel, men det er bitende kaldt ute. Men når dette leses er vi nok i mars måned, sola har fått bedre tak og de første sneklokkene titter fram av snøen. Så da får vi håpe at fiskelykken er bedre og at de som fisker bare til sin egen gryte, får seg en fisketur.

Ungdomsforeningens årlige utlodning står igjen på programmet. Dette året går den av stabelen 5. april kl. 18.00. Vi vil benytte anledningen gjennom Skjernøyposten til å komme med denne påminnelsen. Som dere vet fra tidligere år, har dette vært en gaveutlodning. Og bare for å minnes fjoråret, blir det jo et fantastisk resultat. Så vi i komiteen tør igjen håpe på samme oppslutning. Da er det moro å arbeide med dette, som for oss er en del forarbeid. Men vi er optimister, og tar med glede fatt på denne runden. Men - uten deres hjelp blir det smått. - Har dere en ting til overs, vil det glede oss. Vi vil gjerne at dere var ute i god tid. -- Så med disse ord, et hjertelig velkommen til store og små, øyboere - utflyttere. La oss samle oss den kvelden til en hyggelig kaffeprat, og et godt formål. Med hilsen komiteen.

Kristian Anensen,	tlf. 68725
Bodil Aalvik,	" 68708
Åshild Aalvik,	" 68569
Per Syvertsen,	" 68538.

Ja, så har Ungdomsforeningens årsmøte også vært holdt. Det var 11. des. 1985. Vi refererer fra årsmeldingen som ble lest av formannen, Eilif Christensen: Virksomheten i Ungdomsforeningen i året som er gått skiller seg vel ikke særlig fra nadre år, men la oss ikke glemme å takke Gud for at vi får samles om Hans ord i Hans hus. Alle har fått minst en talent, la oss bruke den i Herrens tjeneste. Kveldsbibelskolen har fortsatt igjen i år, med ett kurs i vår med prost Stensager, som hadde som emne: Troens ABC. Her var 32 deltakere. I høst hadde Terje Fossdal fra Misjonssalen i Mandal vært med oss. Her var emnet: Filipperbrevet. 25 stk. var påmeldt til dette kurset. Vi som har fått lov til å være med tror jeg er enige om at det har vært noen rike og gode samvær. Det ser også ut til å være en brukbar løsning med møte og kveldsbibelskole annen hver onsdag. Oppslutningen om møtene på onsdagene og søndags formiddag er heller liten, hva kan gjøres for å rette på dette? Ellers er møteukene godt besøkt. Vi måtte i vår avlyse en møteuke med

Knut Svein Dale på grunn av forlenget virksomhet der han var. På møteuken i høst med Jan Olav Brufjell hadde vi lørdagsmøtet som husmøte hos Sylvia og Bjarne Christensen istedenfor på kapellet. Hører gjerne noen kommentarer til dette. Et onsdagsmøte var også hos German Gabrielsen, med god oppslutning. På søndags ettermiddag hadde vi laget et festlig samvær for hele familien, i stedetfor en fredagskveld, som vanlig. Det så ut til å være en fin avveksling, da også flere av de eldre kom. Koret, som ble startet i fjor, er stadig blitt større. For å si det rett ut så er vi stolte av dere, ikke bare sangen, men også det miljø det er for ungdommen. Lykke til videre. -- Utsendinger til årsmøtet i år var Liv og Per Syvertsen og Håkon Karlsen. Styret var også på et ledermøte på Agderstrand.

Det har ellers vært holdt 8 styremøter, hvorav ett sammen med Ungdomsgruppa. Varamann har vært innkalt. Styret har prøvd å legge opp virksomheten så den ikke kolliderer med andre arrangementer, men i enkelte tilfeller lar det seg ikke gjennomføre. Det har vært en møteuke i høst med Jan Olav Brufjell. Av vanlige møter på onsdager og søndager har det vært 10. Talere her har for det meste kommet gjennom Halse Misjonsforening. Dessuten 2 misjonsmøter og ett med Norea. Av fester og kosekvelder har det tilsammen vært 9. Julefesten ble avviklet med et godt og variert program, som en egen komite står for. Friggjøringsfesten 8. mai, et 40-årsminne, er det nok mange som vil huske, med intervjuer med en del som opplevde krigen og frigjøringen ute og hjemme.

Samlingsfesten etter sommeren var lagt opp som en familiefest. Det var søndag ettermiddag 15. sept. -- Krabbefesten var fredag i møteuken, sammen med Ungdomsgruppa. Ungdomsforeningens utlodning var 23. mars, med

stufullt i kapellet og rekord resultat. Det har også vært en kakeutlodning til Bibelskolen i Grimstad, og en kakeutlodning i samband med høstoffer til Indremisjonen.

Vi har hatt to dugnader. En med å rydde ute og inne og en med maling, planting osv. Gulvet i rommet utforbi kjøkkenet måtte repareres, da varmtvannsberederen var gått lekk. Vi fikk ny bereder på forsikringen og la også nytt belegg på gulvet der. Ny plenklipper og støvsuger er innkjøpt. Langs gjerdet ved porten er det plantet en hekk. Ungdomsforeningens båttur gikk også i år til et nytt sted, Ås i Harkmark. For mange var det nok gamle tomter, for andre et nytt sted. Vi ble godt mottatt av Sylvia og Andreas Ås, og hadde en fin søndags ettermiddag. Kristian Anensen holdt andakten og det var også lagt opp til rebusløp.

Den tradisjonelle fisketuren - også i år med Stensager som taler - gikk til Kaperbukta på Sandøy. Det blåste frisk N.Ø.

bris, men frammøtet var godt. Det var fiskekonkurranse og rebusløp med fine krus som premie.

Så vil jeg til slutt få rette en takk til alle som har vært villige til å hjelpe på mange møter. Må Gud velsigne arbeidet og hver enkelt av oss.

Eilif Christensen.

Etter valget består styret i Ungdomsforeningen som før med ett unntak. Håkon Karlsen gikk ut og Kristian Anensen kom inn. Styret i Ungdomsgruppa består av: Nora Christensen, Åshild Aalvik, Steinar Greipsland og Olav Aalvik.

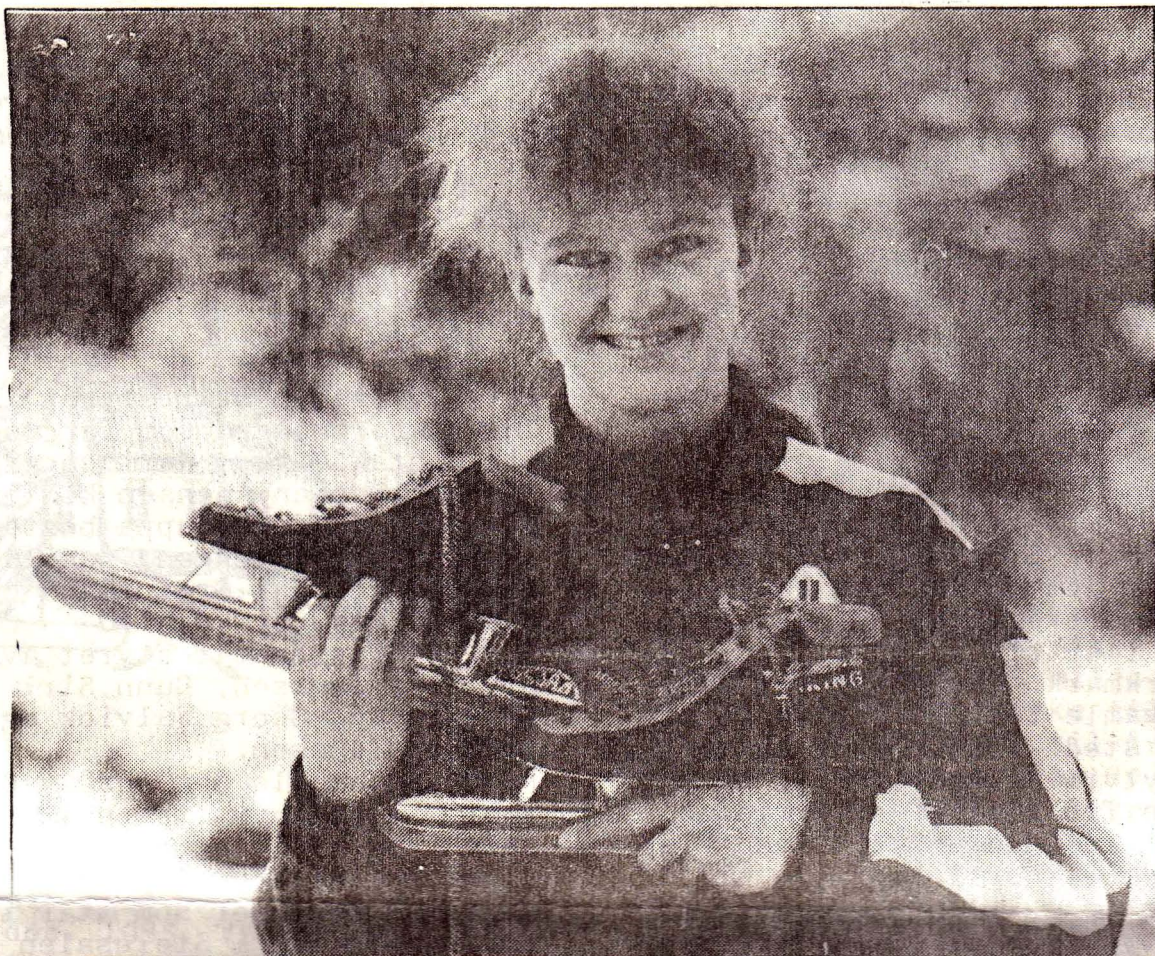
Og i Yngres består styret av: Liv Brit Jenssen, Gunn Siri Abrahamsen, Georg Walvick og Henning Jenssen.

På årsmøtet ble det også vedtatt å legge nytt teppe i Lillesalen, og dette er allerede blitt gjort. Ellers var det valg på samtlige komiteer som står i to år, som fyrrere i Storesalen og Lillesalen, havekomite, komite for utlodning og komite for julefesten.

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

FRK. JACOBSENS FOND.

Da Amalie Jacobsen døde omkring 1956 ble det, etter hennes ønske, opprettet et fond som skulle være til hjelp for studerende skoleungdom, og da med spesielt henblikk på dem som gikk på kristne ungdomsskoler. Det ble opprettet i 1956 og kalt Frk. Jacobsens Fond. Ungdomsforeningen skulle disponere over det og sørge for utbetalingen. Fondets størrelse var, ved opprettelsen, på kr. 5.825.- Det ble utbetalt stipend første gang i 1963, til dem som var født i 1942. Siden den gang har ca. 100 ungdommer fått tildeling av fondet - fra kr. 100 til kr. 300. I alt er det utbetalt ca. kr. 13.000 inkl. renter. På den tiden fondet ble opprettet, og de første årene etter, var det sikkert til en god hjelp for mange. Men etter som inflasjonen steg og pengeverdien ble mindre, fikk vel også fondet mindre betydning. Skoleopplegget er vel også et annet nå i dag. Da de årlige utbetalingene langt overskred rentetilgangen, er fondet nå oppbrukt og de siste utbetalinger ble foretatt i 1985.

FANTASTISKE METTE

Dette er uttrykk vi har hørt om skøytebragdene til 18-årige Mette Jenssen fra Farestad, Skjernøy. Hun har gjort det temmelig sprekt i år og setter stadig nye Sørlands- og personlige rekorder. Hun er junior-løper og ble Sørlandsmester nå i januar. En stor opplevelse var det nok å få delta i Junior N.M. i Tromsø i begynnelsen av februar. Selv om det gav en 17. plass sammenlagt, på landsbasis, er det en prestasjon det stor respekt av, når en tar de uhyre vanskelige is-treningsforholdene her på Sørlandet i betraktning.

Det er nok faren, Reidar Jenssen, hun kan takke for de fine resultatene. Han har vært ivrig skøyteløper helt fra sin tidligste ungdom og er bl.a. blitt Sørlandsmester flere ganger.

Forøvrig gjør også lillesøster Ingrid (10) det temmelig sprekt, og henne får vi sikkert hørt mere fra. Selv yngstemann er ivrig deltaker. De er medlemmer av idrettsklubben Oddersjø i Kristiansand og driver trening, sammen med Ivar Kristiansen, så ofte de har anledning.

Av Mettes siste bragder kan vi nevne tidene: 47,5 - 2,35,5 - 5,26,4 og 9,35,3. Dette gav seier i et klubbmesterskap, men når dette leses er det meget mulig at hun også har pyntet på disse rekordene. Vi synes det er ordentlig gøy at en Skjernøyjente kan drive det så langt, og ønsker både henne og hennes yngre søsken lykke til videre.

XXXXXXXXXXXXX

BARNDOMSMINNER FRA ROSNES.

Når minner fra barneårene kommer fram i 'lyset' kan en nok more seg over så mange små opplevelser som snart er ute av historien. -- Jeg ble spurt om å fortelle litt om sauesanking på holmene.

På Rosnes var det i min barndom ca. 10 gårdsbruk, som alle var i drift. På hvert bruk var det sauehold, ca. 4-5 voksne dyr hver, og så alle lammene som ble født om våren og skulle gå til slakt om høsten.

I begynnelsen av mai ble alle sauene satt ut på holmene utenfor Skjernøya, for å beite der hele sommeren.

Rosnes eide den gang Sandøy og Odd, og det var der de ble ført ut. Det var et virvar og øredøvende leven når alle dyrene skulle i båtene, men det gikk gjerne godt, og stort sett trivdes de der ute. Det var nok både sau og lam som endte sine dager på holmene. Så kom juli og sauene skulle klippes, og det ble gjort på holmene. Det var en stor dag for oss barn, vi gledet oss i dagevis. Alle på hele gården, de eldre og store og små, skulle være med til Sandøy. Når folk samlet seg på brygga, da syntes vi unger at turen alt hadde begynt. Det var en stemning som står som de fineste minner for oss. Vi var store barneflokker, så båtene ble nokså nedlasta.

Husker vi kjørte med "Merra", Rosnes' Nodekompanis båt. Den var litt større enn en vanlig motorbåt dengang. Synes ennå jeg husker klangen av motoren til "Merra". Det var just som lyden trillet ut. Vi nistet oss ut med mat og en diger kaffekjele. Det var ikke å smøre maten hjemme, nei - svære hjemmebakte brød som var bakt i bakerovn, og brødkniven, ble pakket ned i romslige kurver. For som nevnt før, familiene var store og det må sies, på slike turer var appetitten i orden.

Det var slik at alle som kunne orke å løpe, skulle gå i land

på nord-siden av Sandøy, så vi kunne lede sauene derfra og innover øya. De andre i båten fortsatte til Sandøybukta, hvor dyrene ble samlet i en innhegning som mannfolkene hadde laget av netting. Vi spredte oss godt over holmen for å få med alle sauene, de kunne være vanskelige å se der de gikk og beitet mellom trange smug og fjellkløfter. Det var ikke titt de så folk derute, så de ble redde når vi kom. Det gjalt jo ikke å skremme dem, da kunne de sette opp en fart så de lett kunne komme bort fra hverandre, og det ble mere strev for oss å samle dem igjen. Det er ingen lett jobb å sanke sauer på Sandøy, holmen er ca. 400 mål, og det var alltid en stor spenning når hele flokken nærmet seg innhegningen. Det hendte ikke skjeldent at et par sauer stakk avsted igjen, og da var det for oss å begynne på nytt.

Når sauen skulle klippes, ble den lagt ned på bakken, og saksen gikk med kjappe tak inn i den tykke ulla. Tror nok sauen syntes det var godt å få av den varme pelsen. Når dette foregikk, ble kaffekjelen satt på grua, og alle som hadde lyst tok seg et bad i det klare salte vannet.

Når alle dyrene var klippet ble de sluppet løs igjen, og skulle fortsette sitt sommerliv på holmen. Så kom nista fram, og stemningen var god der vi satt rundt kjelen og kurvene.

Ulla ble puttet i sekker og lagt i båtene og de voksne følte det nok godt å komme hjem etter en strevsom dag.

Når jeg tenker tilbake på alle disse eldre som nå er borte, synes jeg å se dem så levende for meg. De strevde med hvert sitt lille gårdsbruk, og var nøysomme og tilfredse. Sikkert noe som vi også kunne ta lærdom av.

Birgit Jenssen.

LOFOTBREV FRA M/S "MERCENO"

Værøy, 23. januar 1986.

Vi har vært på Værøy i to uker nå. Har kommet igang med fisket, men det er lite fisk å få.

Turen opp til Værøy gikk fint, hadde stille pent vær hele tiden. Brukte 94 timer på turen, da gikk vi i ett hjemmefra og til Værøy uten stopp.

De fleste er kommet i fiske nå, men det er jo tidlig i sesongen, så det er noen som ikke har begynt ennå. Det har vært en kald vind fra Ø-NØ den siste uken, med ned i 8-10 minusgrader.

Fra Mandal og Lindesnes er det 14 stykker som skal drive fiske her fra Værøy i vinter. 11 av oss er med båter hjemmefra, og tre skal være med på båter her fra øya.

En positiv ting er at prisen på torsk er kr. 1,30 mer enn i fjor.

Så det er bare å håpe at det snart kan komme noe torsk opp under land, sånn at det kan bli en tålig lott i vinter også.

En liten beskrivelse av Værøy: Værøy er den nest ytterste av øyene i Lofoten. Den ligger ca. 15 km SV for den store Moske-

nesøya, men vel 20 km innenfor den ytterste utpost, øya Røst. Avstanden inn til nærmeste fastland, byen Bodø, er snaue 100 km. Denne avstand trafikkeres daglig med båt som bruker ca. 6 timer, men som også anløper Røst. Der er også fast helikopter-rute, om vinteren daglig, om sommeren to ganger om dagen. Værøy er en fjellrik øy, med toppen over 450 m. Det bor vel 1100 mennesker og der er skoler, 2 kirker, sykestue og fiskerheim.

Vi bor i rorbuer som væreieren stiller til vår disposisjon. Der er to soverom, stue med kjøkken, TV etc. Her lager vi middag og baker også brød og kaker. Vi fyrer med ved fra kasserte fiskehjeld, og her er også mulighet for klesvask.

Så livet på fiskeværene er langt mer komfortabelt enn det vi leser om for en del år tilbake.

Det er også de som har besøk av sin familie mens de er her oppe.

Så håper vi altså at fisket skal slå til også i år, så vi kan ha noe igjen for strevet.

Hilsen Dyrstadgudan.

oooooooooooo

FRA VÅR MEDARBEIDER I USA.

Vil gjerne rette en takk til alle her i US som har betalt inn sin kontingent og spesielt til dem som har gjort det med stor gavmildhet.

Jeg vil også si tusen takk for alle julekort og hilsener som jeg får fra dere i US som holder Skjernøyposten. Moro å høre fra dere.

Ellinor Kristiansen.

Også her fra redaksjonen vil vi si hjertelig takk for all innkommet kontingent, og spesielt til dem med stor gavmildhet. Vi vil også minne dem som har glemt det, om vennligst å betale inn snarest. Vi håper å kunne kvitte oss med resten av gjelden i år, samtidig som vi må ha litt

penger stående til eventuell reparasjon eller fornyelse av vårt utstyr. ---

Vi vil her også anmode alle på øya som driver en eller annen virksomhet, om å skrive litt til oss. Vi vil gjerne ha med alt slikt som kan ha interesse, men det er ikke så godt for oss å følge opp i alt som skjer.

Altså, send oss noen ord, eller ta kontakt med oss, og har dere et bilde som kan følge med er det fint. Dette gjelder selvsagt også alle andre som har noe av interesse å meddele oss.

Vi beklager å måtte utsette slutt-artikkelen fra seilskute-tiden, av Chr. P. Dyrstad, p.g.a. plassmangel.

SKJÆRSYNET

Dette var tittelen på årets Skjernøyrevy som hadde premiere 7. februar.

Det ble vist en forestilling fredag kveld og to på søndag. Alle tre forestillingene var fullsatt. "Skjærsynet" forestilte Skjernøyas alternative TV. Revyen ble åpnet av selveste ordfører Knut Lindseth.

Betty Hagen var TV-vertinne. Det var ettermiddagsnytt, reklame, sang av Skjernøygudan, sport og reportasjer, værmelding, Skjærsynskjøkkenet, Helsetimen, videonytt og så Skjærsynets skandaleavis og kveldsnytt.

Nyhetsreportasjen viste innslag med intervju med "Rasmus" som først kom til stede da smuglerbåten la til i høst. Skjærsynskjøkkenet viste ut-sending fra Lista Bondekvinnelag

"kossen dokke skal smøre matpakka" og "kossen en lage fårikål". Det var det mest lettvinne på Skjernøy

da en nesten bare kunne stikke neven ut av døra og dra inn en sau. Så var det "Skjærsynets skandaleavis", spilt av Else

Grasfjeld. I rødt hår og miniskjørt tok hun for seg de siste eller kommende skandaler på øya omkring steder og personer.

Vi vil si at årets Skjernøyrevy var storartet, og "skuespillerne" blir mer og mer "profesjonelle". Vi gleder oss allerede til neste revy.

«Moe, men billi» - bondekona fra Lista under Skjærsynskjøkkenet (Karin Abrahamsen).

Smånytt fra øya

Er det olje utenfor Ryvingen? Ingen vet, men før jul ble det i alle fall lett etter olje utenfor her. Et stort oljeletings-fartøy med en 2 km lang kabel, som de slepte etter seg, lette i alle fall i flere dager etter olje mellom Odd og Lindesnes, helt inne mot de nærmeste grunnene. Men resultatet er nok en stor hemmelighet. Men kanskje det neste blir en oljeplattform på Oddeboan. -----

Vi er litt sent ute, men vi vil gjerne gratulere øyas "Grand Old Lady" Petrea Farestad med 90-års dagen, som hun feiret straks over nyttår. Og en sprek 90-åring er det, både fysisk og

mentalt. Hun bor alene i sitt hus på Ytre Farestad, men får nok litt hjelp av og til. Her har hun drevet sitt gårdsbruk og stelt sine mange blomster - hun er jo gartner av fag. Hun har alltid fulgt levende med i det som foregår og har hatt mange innlegg i lokal-avisen. Og hun vet så inderlig godt hva hun snakker om. Det er ikke alle forunt å ha en slik helse og en slik hukommelse helt opp i de høye år. Så ønsker vi henne lykke til og alt godt i tiden fremover. --

En annen dame fra Skjernøya, som riktignok bor i Oslo nå, fyller 90 år den 29. april.

Det er Selma Rosnes, som sammen med sin mann, Rasmus R. Rosnes, flyttet til Oslo for noen år siden. Her bor også tre av barna deres. Også henne vil vi gratulere og ønske alt godt i tiden som kommer.-----

Og så vil vi gratulere hjertelig Synnöve Christensen, Valvik og Finn Bomann-Larsen, Skien som forlovet seg nå i desember.---

For første gang, som vi vet av, er det ikke født noen barn her på Öya i løpet av et år. Dette er jo en trist utvikling, som vi håper vil rette på seg i det nye året. Ellers må en kanskje til med premiering, som vi har sett andre steder, for dette ser ikke lyst ut for fremtiden. I 1986 kom det altså ingen nyfødte verdensborgere til Öya.-----

Det har vært polavstemming i år, og da manntallet ble lagt ut, viste det seg at det var 218 mennesker herute som hadde stemmerett 27. januar. Vi har så talt de som ikke har stemmerett og er kommet til at 76 er under 18 år. Så da er det 294 mennesker som bor herute. Dette tallet varierer nok noe i løpet av året. Det ser ut som innbyggertallet holder seg nokså stabilt. Det er helst på Vesteröya at befolkningen öker, mens det på Österöya er stagnasjon eller litt tilbakegang. Dette er nok helst p.g.a. byggestopp av nye hus.-----

Vi hørte at Lofotfisket var elendig i år. Siste nytt fra "Merenno" er at de til denne tid (3.mars) er kommet opp i ca. 15 tonn. Dette er jo ikke helsvart, men når vi vet at sluttsresultatet i fjor ble ca. 50 tonn, så er det ennå langt å gå. de bruker vanligvis å holde på til påsketider, så vi får jo håpe at det kan rette på seg en god del til da. -----

Ved en familiegudstjeneste søndag 2.mars ble Min Kirkebok delt ut til følgende 4-åringer:

Anne Grethe Walvick og Thomas Jensen, Dyrstad, Lise Greibslund, Björn Christensen og Thomas Hansen, Valvik og Ingvild Syrdahl, Nedre Farest. -----

"Fram på vetteren stundom han tenkte, gjev eg var i eit varmare land--" Og vi kan vel for så vidt være enige; det har nemlig vært en lang og kald vinter. Og vi tør vel ikke ennå si at den er slutt. Den begynte midt i nov. med frost og snö. Vi har riktig nok hatt mildvårsperioder inne i mellom, men i store trekk har det vært surt og kaldt. Det har ikke vært de store mengder av hverken snö eller is - men altså, jevnt over kaldt. Men vi skal ikke underslå at vi har hatt mange riktig nydelige dager, sol fra klar himmel og rolige vinder. Det er tross alt ting å ta med på plussiden. Men, som det heter: Dagene lenges og vinteren strenges, og det kan vi vel for såvidt si holder stikk. Mens januar holdt en gjennomsnitts morgentemp. på ca. - 3,4 gr. så holdt februar hele - 7. Og den var vel nede i -16 gr. og da legger isen seg raskt. Så isplagen slapp vi heller ikke i år - heller ikke drivisen. Fra ca. 20/2 la isen seg i fjorder og bukter og da redningssköyta måtte dra til Arendal, var all ferdseil i Rosnesvåa stengt en 14. dagers tid. Også åpne fjorder som Hellersöy-og Ryvingfjorden fröys til med nattis. Den 25/2 kom drivisen sigende. Den drev delvis ut og inn og voldte aldri de store problemer hos oss, men når vi vet at hele indre Skagerak var full av is, så hadde det bare vært spørsmål om en dag eller to med 30 vind og ström, så hadde det vært like ille hos oss. Den 3. mars fikk vi SV. vind og mildvær og dermed forsvant drivisen fra våre kyster. Og så får vi håpe at det grövste er over for denne gang. Og så får vi avslutte verset vi begynte med at: "når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til si heimlege strand." Vi takker for nå og önsker vel mött i slutten av Mai.-----
